

Szűcs Adriána Nelli vagyok, 2022/2023-as tanév második felében másodéves óvodapedagógus hallgatóként az Erasmus segítségével négy és fél csodálatos hónapot tölthettem Ausztria második legnagyobb városában, Grazban, a Private Pädagogische Hochschule Augustinumban.

Az Erasmus pályázatról első éves egyetemista hallgatóként hallottam először. Már ekkor is érdekelt ez a lehetőség, hiszen nagyon szeretek utazni, új helyeket és kultúrákat megismerni, viszont még nem álltam készen benyújtani a pályázatot. Egyik barátnőmmel beszéltük a harmadik szemeszter elején, hogy meg kellene pályázni a külföldi tanulmányi lehetőséget, azaz az Erasmust. Miután eldől, hogy mindketten biztosan ki szeretnénk menni külföldre tanulni, így felvettem egy német nyelv órát is az órarendembe, hogy erősödjön a német tudásom, mire kiutazunk Grazba. Na persze ekkor még egyáltalán nem volt biztos, hogy ki is jutunk, de erősen reménykedtünk benne. Nagyon örültünk, mikor megtudtuk, hogy megnyertük a pályázatot, viszont ezután rengeteg ügyet kellett elintéznünk. A fogadóegyetem koordinátora e-mailben vette fel velünk a kapcsolatot, és küldte a fontos információkat, teendőket a grazi félévvel kapcsolatban. Ha kérdésünk adódott, szívesen segített nekünk, meglepő gyorsasággal válaszolt leveleinkre.

A pályázat elnyerésével nem minden járt automatikusan. Magunknak kellett szállást keresni, ami helyismeret és a külföldi iskolai rendszer ismerete nélkül nem túl egyszerű. Az internet segítségével több kollégiumba is pályáztunk egy lakószobára. Végül egy sok nemzetiségnek helyet adó épületben kaptunk szállást.

Február végén érkeztünk Grazba. Az utazást közösen, kocsival tettük meg családi segítséggel, hiszen Graz nincs olyan messze Debrecentől. A kollégiumban sok különböző kultúrájú, származású emberrel ismerkedhettünk meg, akik mind segítőkészek voltak. A közös konyhán tízen osztozkodtunk, ami nekem nagyon tetszett, hiszen itt volt a legegyszerűbb barátokat, társaságot, segítséget szerezni. A kollégiumban dolgozók is nagyon kedvesek voltak velünk.

Az első napokban elintéztük az ideiglenes lakcímünket, emellett részt vettünk az egyetemen néhány eligazító órán, ahol segítettek nekünk felvenni a grazi tantárgyainkat is. Mindenki kapott egy segítő emberkét (Erasmus buddyt) a félévre, akivel az elején főleg az iskolai dolgokról beszéltünk, később pedig előfordult, hogy elmentünk együtt kávézni vagy kirándulni is. Az első héten sétálva tekeregtünk a városban, de mivel az egyetem gyalogosan fél órára volt a kollégiumtól, arra a megállapításra jutottunk, hogy jó ötlet lenne bérletet. A kedvezményes tanulóí féléves bérlet márciustól augusztusig volt érvényes, amivel egész Stájerországban lehetett utazni bármilyen tömegközlekedési eszközön.

Az egyetemi órák szerintem sokkal gyakorlatiasabbak, több a csoportmunka, nem olyan egyhangúak, mint hazánkban. Természetesen a PPH-n is voltak kevésbé érdekes, száraznak tűnő előadások. Volt egy órám, aminek a címe ez volt: *Alternatív mozgásélmény*. Én teljesen meglepődtem azon, hogy az óra keretében elmentünk például egy gördeszkapályára, ahol megtanultuk a gördeszkezés alapjait, a másik órán pedig túráztunk és kipróbáltunk egy játékot a közeli hegyen. Ausztriában az egyetemi órák hosszabbak, mint Magyarországon és sokszor tömbösítik az órákat. Az órarend ezáltal minden héten más, amit nyomon tudunk követni egy hallgatói, telefonra letölthető alkalmazás segítségével.

Étkezés szempontjából a meglátásunk az volt, hogy a legjobb döntés magunknak főzni, habár egyikünk sem volt túl konyhatündér. Az osztrák élet és a körülöttünk élő emberek arra

ösztönöztek bennünket, hogy minél egészségesebben étkezzünk, persze azért néha becsúszott egy-egy gyorsétel is. A főzés terén a félév végére sokat önállósodtunk.

Az egyetem szervezett az Erasmusos hallgatóknak néhány programot, amelyek nekünk majdnem teljesen ingyenesek voltak. Közösbe jártuk Graz nevezetességeit és a városon kívül is megnéztünk néhány érdekességet, például kastélyt, ahol manapság üveget gyártanak. Emellett több helyen is jártunk Stájerországon belül, de eljutottunk Hallstattba és Szlovéniába is. Graz csodálatos város, szinte mindenféle szórakozási lehetőséget megtalálható a városban vagy a környékén: lehet túrázni, vásárolni, bowlingozni, bulizni, vagy csak beülni egy frissítő kávéra az egyik sétáló utcán. A félév során szervezett az egyetem és a kollégiumunk néhány különleges rendezvényt is, ahol önkénteskedni is lehetett.

A legjobb dolog az Erasmusban az volt, hogy beleláthattam egy másik ország kultúrájába, iskolai rendszerébe, emellett új embereket ismerhettem meg a világ több tájáról, akik (bár nem volt a legjobb az angol- vagy némettudásom), szívesen beszélgettek velem és segítettek a számomra ismeretlen szavak elmagyarázásában, soha nem hagyták annyiban a beszélgetést.

A legfurcsább élményem az Erasmus idején, hogy könnyen kezeltem azt a tényt, hogy távol vagyok a családomtól, és hogy milyen ritkán találkozhatok velük. Az Erasmus ideje alatt egyszer voltam itthon, hiszen Grazban ott voltak az új ismerőseim, barátaim, akikkel mindig volt valami program.

Soha nem gondoltam volna, hogy én egyszer afrikai lányokkal fogok találkozni és barátkozni. Meglepő, de talán ők kerültek hozzám a legközelebb a kedvességükkel.

Hiányozni fog...tulajdonképpen az egész Erasmusos életem, az a szabadság, boldogság, ami Grazban megvolt a mindennapokban és nem utolsósorban a külföldiekkel való beszélgetések és azok az emberek, akikkel minden nap köszöntünk egymásnak, még ha nem is feltétlenül beszélgettünk sokat a félév alatt. És az a tény, hogy meglepődtek, amikor mondtuk, hogy jövünk haza és látszott rajtuk, hogy sajnálják.

Úgy gondolom, hogy minden egyetemi hallgatónak ki kellene próbálnia az Erasmus félévet külföldön, legalább egyszer.

